

Květen

Divadelní zpravodaj >>> 106. sezóna 2015/2016

ZDENA BITTLOVÁ SE LOUČÍ S WINNIE

SIMONA NYITRAYOVÁ POŠLE DIVÁKŮM POLIBEK

DRAMATURGICKÝ PLÁN NADCHÁZEJÍCÍ SEZÓNY

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJI! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.

→ HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY → UVÁDÍ AGENTURA KOMETA

Květen

MĚSTSKÉ DIVADLO

NEDĚLE	1.	16:00	K. Poláček – V. Peška / BYLO NÁS PĚT						★
			Scénická adaptace známé humoristické knihy. Režie V. Peška. Divadlo Radost, Brno Sleva 30 % pro děti do 15 let!						
PONDĚLÍ	2.	10:00	BYLO NÁS PĚT						ŠK
		19:00	V. Schulczová – R. Olekšák / LENI						Q
			Hra o fiktivním setkání legendárního moderátora J. Carsona a kontroverzní L. Riefenstahl, „dvorní režisérky“ A. Hitlera. Hrají V. Cibulková (za Leni získala Cenu Thálie 2014), O. Kavan, D. Syslová a D. Krejčík. Režie V. Polesný. Divadlo v Řeznické, Praha						
ÚTERÝ	3.	10:00	BÍLÁ NEMOC					4. REPRÍZA	ŠK
		19:00	LIMONÁDOVÝ JOE			KONEC 21:30		28. REPRÍZA	M
STŘEDA	4.	19:00	LIMONÁDOVÝ JOE			KONEC 21:30		29. REPRÍZA	R
ČTVRTEK	5.	19:00	P. Khek – L. Smrčková / CHAPLIN						C
			Směšně neveselý a nevesele směšný příběh krále komiků. V titulní roli M. Ruml. Režie P. Khek. Městské divadlo Mladá Boleslav						
PÁTEK	6.	19:00	ZPÍVÁNÍ V DEŠTI		🔗 str. 18	KONEC 21:40		53. REPRÍZA	
			Benefiční představení Národní rady osob se zdravotním postižením ČR.						
SOBOTA	7.	18:00	BÍLÁ NEMOC					5. REPRÍZA	T
PONDĚLÍ	9.	19:00	PUCCINI GALA				🔗 str. 23		
			Operní představení studentů Konzervatoře Pardubice. Láska, radost a smrt v nejkrásnějších melodiích a scénách italské opery. Režie M. Tarant.						
ÚTERÝ	10.	17:00	G. B. Shaw / PYGMALION						L
			Brilantní komedie o holce z ulice, která se přes noc stane dámou. V hlavních rolích L. Matoušková, R. Teprt a M. Hrubý. Režie P. Mikeska. Městské divadlo Mladá Boleslav						
STŘEDA	11.	18:00	HEJ, MISTŘE!			KONEC 20:40		18. REPRÍZA	Z
ČTVRTEK	12.	10:00	CABARET			KONEC 12:45		38. REPRÍZA	ŠK
		19:00	JISTĚ, PANE MINISTŘE			KONEC 21:25		17. REPRÍZA	K

NEDĚLE	15.	15:00	B. Němcová – D. Bartůňková / ČERTŮV ŠVAGR			P_N
			Muzikálová pohádka o hodném mláďenci Petrovi a jeho zlé a vypočítavé maceše. Režie D. Pražáková. Divadelní společnost Julie Jurištové, Praha			
PONDĚLÍ	16.	8:30	ČERTŮV ŠVAGR			ŠK
		10:30	ČERTŮV ŠVAGR			ŠK
		17:00	ČERTŮV ŠVAGR			P_P
STŘEDA	18.	18:00	RODINNÝ PODNIK	KONEC 20:40	15. REPRÍZA	N
PÁTEK	20.	19:00	BÍLÁ NEMOC		6. REPRÍZA	E
SOBOTA	21.	18:00	HEJ, MISTŘE!	KONEC 20:40	19. REPRÍZA	U
NEDĚLE	22.	11:00	HEJBLATA			
			Taneční představení školy InDance , vystoupí i soubor Pop Balet .			
		19:00	F. Veber / CHLAP NA ZABITÍ			
			Francouzská komedie o tom, jak se profesionální zabiják stane obětí sebevraha. Hrají F. Blažek, M. Vladyka a další. Režie J. Nvota. Pantheon production, Praha			
PONDĚLÍ	23.	17:00	ZÁVĚREČNÝ TANEČNÍ KONCERT			
			Vystoupení žáků tanečního oboru ZUŠ Pardubice, Havlíčkova .			
		19:00	ZÁVĚREČNÝ TANEČNÍ KONCERT			
ÚTERÝ	24.	17:30	RODINNÝ PODNIK	KONEC 20:10	17. REPRÍZA	J
STŘEDA	25.	18:00	KONEC MASOPUSTU	KONEC 20:25	10. REPRÍZA	X
SOBOTA	28.	13:00	DĚTSKÝ DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ		 str. 9	
			Prožijte se svými dětmi odpoledne plné zábavy a aktivit spojených s kouzelným světem divadla.			
NEDĚLE	29.	19:00	K. Huff / DEŠTIVÉ DNY			
			Drama o síle přátelství a zároveň kriminální příběh. Hrají R. Krajčo (za roli získal Cenu Thálie 2012) a D. Švehlík (v širší nominaci na tutéž cenu). Režie J. Klimsza. Divadlo Ungelt, Praha			
ÚTERÝ	31.	19:00	JISTĚ, PANE MINISTŘE	KONEC 21:25	18. REPRÍZA	F

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

NEDĚLE	1.	19:00	BLÁZNIVÉ NŮŽKY	KONEC 21:45	132. REPRÍZA	
PONDĚLÍ	2.	17:00	TUČNÁCI NA ARŠE	 KONEC 18:10	23. REPRÍZA	
ÚTERÝ	3.	9:15	J. Hanzelka – M. Zikmund / LEGENDA Z + H			ŠK
			Scénické čtení knihy, která dnešním generacím přiblíží legendární cestovatele – vše s humorem a nadsázkou. Účinkují P. Oubram a T. Drápela. LiStOVání			

ÚTERÝ	3.	10:30	LEGENDA Z + H			šk
ČTVRTEK	5.	19:00	KDO SE BOJÍ VIRGINIE WOOLFOVÉ?	KONEC 21:15	25. REPRIZA	
			J. Janoušková za ztvárnění role Marthy nominována na Cenu Thálie 2015!			
SOBOTA	7.	19:00	SEXY PRÁDLLO	→ KONEC 20:00	6. REPRIZA	P1c
PONDĚLÍ	9.	19:00	G. Thijs / POLIBEK	🔗 str. 10–11		PREMIÉRA
			Smutně veselá komedie o náhodném setkání dvou nechtěných turistů. Hrají L. Mecerodová a J. Kalužný. Režie S. Nyitrayová j. h. První české uvedení hry v rámci cyklu INprojekty .			
ÚTERÝ	10.	19:00	JEPTIŠKY	KONEC 21:20	62. REPRIZA	
STŘEDA	11.	18:00	M. Doležalová / KAFE A CIGÁRKO			
			3D verze úspěšného blogu ověřeného cenou Magnesia Litera, který vyšel i knižně s podtitulem Historky z hereckého podsvětí. Účinkují B. Jánová a G. Hašek. LiStOVÁNÍ			
ČTVRTEK	12.	19:00	SEXY PRÁDLLO	→ KONEC 20:00	7. REPRIZA	C1
STŘEDA	18.	10:00	F. Carter – I. Dušková / ŠKOLA MALÉHO STROMU			šk
			Příběh malého indiána z kmene Čerokí. Představení je tlumočeno pro neslyšící. Hrají P. Bílková a I. Dušková. Divadelní soubor Cyklindr, Praha			
		19:00	DĚKUJU ZA OPTÁNÍ	🔗 str. 24		
			V souvislosti s jistým letopočtem Pavel Novotný vítá své hosty.			
ČTVRTEK	19.	9:00	B. Zelenka – E. Zámíš / ELCE, PELCE DO PEKELCE			šk
			Zábavná pohádka o chytrém Honzovi. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK			
		10:30	ELCE, PELCE DO PEKELCE			šk
PÁTEK	20.	19:00	SEXY PRÁDLLO	→ KONEC 20:00	8. REPRIZA	H1
SOBOTA	21.	19:00	ŠŤASTNÉ DNY	KONEC 20:45	18. REPRIZA	C2
ČTVRTEK	26.	19:00	PO PROUDU I VLASTNÍ CESTOU	🔗 str. 19		
			Další díl cyklu hudebních pořadů, který tentokrát představí kapelu NuBa a známou revivalovou skupinu JetBeat zaměřující se na 60. a 70. roky. Pardubický bigbeat včera a dnes			
PÁTEK	27.	19:00	ŠŤASTNÉ DNY	DERNIÉRA KONEC 20:45	19. REPRIZA	E2+H2

KUNĚTICKÁ HORA

ČTVRTEK	26.	20:30	LIMONÁDOVÝ JOE	KONEC 23:00	30. REPRIZA	
PÁTEK	27.	20:30	LIMONÁDOVÝ JOE	KONEC 23:00	31. REPRIZA	G
SOBOTA	28.	20:30	LIMONÁDOVÝ JOE	KONEC 23:00	32. REPRIZA	

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

K. Čapek / BÍLÁ NEMOC

Varování před hrozbou války i námi samotnými. Na zemi vládne touha po válce, zemi však sužuje i prudce nakažlivá bílá nemoc. Lék objeví doktor Galén, který ho ale odmítá vydat všem, pokud se nepřičiní o konec válečných plánů... V hlavních rolích M. Němec, T. Lněnička, M. Mejzlík a R. Žák. Režie M. Tyc j. h.

A. Ayckbourn / RODINNÝ PODNIK

Dynamická ostrá komedie klasika svého žánru, který umí tnout do živého! Podnikatel Jack McCracken se drží pevných zásad v korumpovaném systému a světě. Jenže ne nadlouho... Hrají J. Kalužný, L. Mecerodová, P. Janečková, J. Pejchal a další. Režie R. Bellan j. h.

J. Lynn – A. Jay – K. Žantovská JISTĚ, PANE MINISTŘE

Divadelní verze kultovního britského televizního sitcomu o tom, jak se dělá vysoká politika. V hlavních rolích P. Dohnal, P. Kostka j. h. a M. Němec. Režie P. Novotný.

D. Goggin / JEPTIŠKY

Muzikálová komedie za branami kláštera... Hrají J. Janoušková, P. Janečková, D. Novotná, M. Sikorová a J. Ondrušková. Režie L. Olšovský j. h.

A. Schnitzler / DUŠE – KRAJINA ŠIRÁ

Tragikomedie o partnerských vztazích muže a ženy, o manželství, lásce a nevěře, ale především o duši, která je nám často neznámou pevninou. V hlavních rolích M. Němec a P. Janečková. Režie R. Lipus j. h.

V. Mašková / HEJ, MISTŘE!

Životní pouť významného českého skladatele J. J. Ryby ve scénických obrazech s hudebními ukázkami jeho skladeb. V hlavní roli T. Lněnička. Režie M. Tarant j. h.

P. Valentine / MEZI NEBEM A ZEMÍ

Romantická komedie o soužití dvou světů. V hlavních rolích P. Janečková, P. Dohnal, M. Sikorová a P. Borovec. Režie K. Dušková j. h.

P. Pörtner / BLÁZNIVÉ NŮŽKY

Kriminální interaktivní komedie z prostředí kadeřnického salónu. Hrají P. Janečková, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špíner a M. Němec. Režie P. Novotný.

U. Hub / TUČŇÁCI NA ARŠE

Úsměvný biblický příběh v klauniádě o třech tučňácích. Hrají V. Macková, J. Ondrušková, P. Borovec a L. Špíner. Režie M. Pecko j. h.

E. Albee / KDO SE BOJÍ V. WOOLFOVÉ?

Dráždivá sonda do manželských vztahů plná dějových zvratů, smutku i humoru. Hrají J. Janoušková (nominace na Cenu Thálie 2015), J. Kalužný, J. Ondrušková a J. Pejchal. Režie P. Novotný.

M. Ríml / SEXY PRÁDLO str. 12–15

Manželství ve hře na pomezí sitcomu a vztahové komedie. Alice a Henry spolu žijí pětadvacet let. Jiskra v jejich manželském krbu skomírá. Alice se s tím nechce smířit, a proto zakoupí knihu Sex pro trumbery a naplánuje víkend v luxusním hotelu. Hrají R. Chvalová a A. Postler. Režie A. Doležal j. h.

J. Topol / KONEC MASOPUSTU

Básnické drama odehrávající se na konci masopustního veselí v době dokončování kolektivizace vesnic. Poslední, kdo vzdoruje, je rolník Král. Nejde však jen o něj, ale o tradiční hodnoty jako takové! V hlavních rolích M. Mejzlík, M. Němec, P. Borovec, J. Ondrušková, J. Pejchal a masopustní maškary. Režie B. Rychlík j. h.

J. Brdečka – J. Rychlík – V. Hála str. 9 LIMONÁDOVÝ JOE

Česká hudební parodie westernů z Divokého západu. V titulní roli J. Pejchal. Režie M. Schejbal j. h.

B. Comden – A. Green – N. H. Brown – A. Freed / ZPÍVÁNÍ V DEŠTI

Slavné muzikálové melodie, skvělá taneční čísla a zábava. V hlavních rolích J. Pejchal, J. Musil, M. Sikorová a P. Janečková. Režie P. Novotný.

J. Kander – F. Ebb – J. Masteroff / CABARET

Milostný příběh a zábavná kabaretní čísla v jednom z neúspěšnějších muzikálů všech dob. V hlavních rolích M. Sikorová, L. Špíner a J. Pejchal. Režie P. Novotný.

S. Beckett / ŠŤASTNÉ DNY str. 20–22

Bizarní groteska z konce světa i života jednoho páru. Hrají Z. Bittlová a M. Mejzlík. Režie J. Augustín j. h.

M. McDonagh / MRZÁK INISHMAANSKÝ

Melancholická tragikomedie o překračování vlastních hranic. V titulní roli P. Borovec. Režie L. Špíner j. h.

D. Seidler / KRÁLOVA ŘEČ

Dramatický příběh státníka, který překonal hendikep a neúdivu v sebe sama, aby se postavil do čela národa v jeho těžké chvíli. V hlavních rolích M. Mejzlík a J. Kalužný. Režie P. Novotný.

Z. RUMPIK, R. CHVALOVÁ A L. MEČEROĐOVÁ V MRZÁKU INISHMAANSKÉM, FOTO L. SKOKAN

VČD V KVĚTNU NA ZÁJEZDECH

ČTVRTEK	5.	19:00	DUŠE – KRAJINA ŠIRÁ	MLADÁ BOLESLAV	CH
ÚTERÝ	17.	19:00	MRZÁK INISHMAANSKÝ	CHRUĐIM (DIVADLO K. PIPPICHA)	
		19:00	KRÁLOVA ŘEČ	POLICE NAD METUJÍ	
ČTVRTEK	19.	19:00	MEZI NEBEM A ZEMÍ	JIHLAVA	
PONDĚLÍ	23.	19:00	RODINNÝ PODNIK	MLADÁ BOLESLAV	

PŘIPRAVUJEME NA ČERVEN

MĚSTSKÉ DIVADLO

PÁTEK	24.	15:30	45 KROKŮ ZE SKLEPA	Divadlo Sklep slaví své jubileum v Pardubicích! Více než šest hodin zábavy a vzpomínek...	
-------	------------	-------	---------------------------	---	--

KUNĚTICKÁ HORA

NEDĚLE	19.	16:00	Z. Svěrák - J. Melíšek / AŽ ŽIJÍ DUCHOVÉ	Známý filmový příběh ve zcela novém kabátě. Režie J. Kraus. Divadlo rozmanitostí, Most
PONDĚLÍ	20.	20:00	FRANTIŠEK NEDVĚD A TIEBREAK	Koncert oblíbeného zpěváka a kytaristy. Tentokrát bez bratra Jana, ale s kapelou Tiebreak .
ZMĚNA PROGRAMU VYHRÁZENÁ				

VYUŽIJTE PŘEDPLATNÉ I NA PŘÍŠTÍ DIVADELNÍ SEZÓNU

V pondělí 16. května zahájíme obnovu abonentních vstupenek na nadcházející sezónu 2016/2017. Jedná se o premiérové předplatné P1 a P2, předplatné na veřejné generální zkoušky VG, juniorské abonentky J, L, S, Z, K, M, N, R a vysokoškolské abonmá skupiny V. O předplatné, které majitelům přináší tradiční výhody a slevy, je velký zájem, proto prosíme, abyste si své abonmá obnovili včas.

Stávajícím premiérovým a generálovým abonentům budou místa rezervována do pátku 17. června, po tomto termínu budou neobnovené abonentky

prodávány novým zájemcům! Juniorským a vysokoškolským předplatitelům místa držíme do pátku 16. září.

Vedle sezónních abonentních cyklů nabízíme i populární **Kupónové předplatné**, jehož koupí získáte 8 kupónů, které můžete vyměnit za vstupenky na 8 vámi vybraných představení z repertoáru VČD. Velmi oblíbené jsou také **dárkové poukázky**.

Více informací o jednotlivých typech předplatného i o připravovaných titulcích se dozvíte v předprodeji VČD, níže ve Zpravodaji, v katalogu předplatného nebo na www.vcd.cz.

RaS

Divadelní sezóna 2016/2017 Sezóna zábavy i dramatu

Východočeské divadlo tradičně myslí na všechny své diváky, a to nejen na ty stávající, ale také na diváky potenciální, kteří by se v budoucnu mohli stát jeho novými předplatiteli, stálými návštěvníky. Hodlá proto v co nejvyšší míře vyslyšet jejich tužby a přání, co by na pardubických divadelních prknech rádi viděli. Vedení divadla proto bedlivě sleduje, co diváky láká, přitahuje, po čem touží především! K takovému zjišťování zájmů našich diváků slouží například četné ankety, ve kterých nám sdělujete svoje připomínky, ale podstatným ukazatelem jsou též přirozené ohlasy po každém divadelním představení, váš potlesk, potažmo diskuse v kuloárech. Je samozřejmě v Pardubicích znatelné, co se říká, co se šeptá – tedy které inscenace rezonují, které se líbí, případně které vzbuzují kontroverze i mírné pohoršení, i takové reakce samozřejmě k divadlu patří. A nejsou ihned známkou problému, ale živosti tématu, živosti inscenace. Vždyť k čemu by bylo divadlo, kdyby bylo mrtvé a nikdo o něm nemluvil? Na první pohled by se mohlo zdát, že největší ohlas a zájem budí náš komediální a muzikálový repertoár. Samozřejmě, tento druh repertoáru vždy přitahoval nejširší a nejpočetnější obecenstvo – vždy tomu tak bylo a jistě bude. Ale při podrobnějším pohledu zjistíme, že v neméně oblíbené jsou tituly tzv. vážnější, které v kontextu celého dramaturgického plánu sezóny

stejně svým počtem převažují. Nutno totiž podotknout, že tento dramatictější repertoár zvláště v poslední době zaznamenal mnoho kladných reakcí i adekvátní návštěvnost, která nás těší, ať již jde o Schnitzlerovu Duši – krajinu šírou v režii Radovana Lipuse, Topolův Konec masopustu režiséra Břetislava Rychlíka, Tarantův opus Hej, Mistře! nebo o hru Edwarda Albeeho Kdo se bojí Virginie Woolfové? na Malé scéně ve dvoře, za kterou si letos Jindra Janoušková dokonce vysloužila nominaci na prestižní Cenu Thálie.

Snažíme se tedy oba směry – komediálněji a dramatictější – držet co nejvíce v rovnováze. A proto také příští divadelní sezóna bude průsečíkem obou těchto tendencí, zábava i poučení a společensko-kritický pohled se tak potkají v jednom divadelním domě. Východočeské divadlo totiž chce i nadále být divadlem pro všechny obyvatele Pardubic, z nichž každý má přeci svůj odlišný vkus i jiné zájmy. Zachováváme samozřejmě také zvýšenou pozornost na diváky dětské či dospívající a na druhé straně na seniory. Tedy zjednodušeně řečeno: Chceme hrát přeci pro vás pro všechny!

První premiéru příští sezóny uvidíte na Malé scéně ve dvoře – bude jí velmi hravý titul pro celou rodinu, včetně dětského a dospívajícího publika, s názvem **Normální debil**. Hru napsal podle své povídkové knížky režisér Robert Bellan a inspiroval se v ní →

vlastními zážitky z mládí v době socialismu. Zábavně nás provede nejen touto dobou, ale především zákrutami dospívání. Autor se samozřejmě sám chopí i režie, což bude v našem divadle již potřetí, dokonce v poměrně rychlém sledu (po inscenacích A je to v pytli! a Rodinný podnik). Někteří z vás již měli možnost tuto hru vidět v květnu 2015 formou scénického čtení v našem cyklu INprojekty. Plejádu celkových šesti nových inscenací v Městském divadle krátce nato zahájíme s klasikem všech klasiků, a sice s Williamem Shakespearem. Jeho **Othella**, věčně aktuálního, jako jsou věčné naše vnitřní temné pudy, bude režírovat Petr Kracik, jehož pardubické inscenace se pravidelně setkávají s velkou oblibou. Z poslední doby jmenujme například jeho režie Dvanácti rozhněvaných mužů nebo Jména růže. Othellem se připojíme k připomínce Shakespearova velkého výročí, v jehož duchu se v mnoha divadlech nese celý rok 2016, neboť 23. dubna právě tohoto roku uplynulo přesně 400 let od úmrtí tohoto nezastupitelného autora. Kmenový režisér pardubického divadla Petr Novotný následně na divadelní jeviště převede scénář slavného Formanova filmu **Hoří, má panenko!** Od prosince tedy uvidíte komedii, která se odehrává na jednom nepovedeném hasičském bále. Sarkastický humor

tohoto scénáře doslova nešetří nikoho a nic, je přímou sondou do naší všednosti a obyčejnosti, extraktem lidských povah, v nichž se možná i sami poznáme. Poprvé bude v Pardubicích hostovat mladý a talentovaný režisér David Siktanc. Na Malé scéně ve dvore vytvoří moderní činohru, když v české premiéře uvede mimořádně zdařilou novinku jednoho z nejvýraznějších evropských dramatiků současnosti, a sice Maria von Mayenburga. Jeho **Živý obraz** nás zavede do života jednoho manželského páru – anebo spíše do života jejich uklízečky? Kdo koho pozoruje, kdo komu vstupuje do života? Uvidíte tedy kvalitní hru z dnešní společnosti, kterou na Malé scéně chceme dále pokračovat v objevování klenotů současné dramatiky. Zmíněné čtyři tituly budou mít svoji premiéru ještě do konce roku 2016. Je mezi nimi velká klasika (Othello), filmová (Hoří, má panenko!) i komorní (Normální debil) komedie a současná hra (Živý obraz). A co vás čeká v roce 2017? Komedie (Třikrát život), muzikál (Kiss me, Kate), drama (Lovecké scény z Dolního Bavorska) i původní česká hra (Rasputin)! Tedy si představme ještě tyto zbývající čtyři tituly... Onu slíbenou komedii bude režírovat Milan Schejbal. Po jeho režii situáční komedie Charleyova teta a komediálního muzikálu

Limonádový Joe se režisér tentokrát pustí do žánru komorní konverzační komedie, do brilantně vystavěné hry **Třikrát život** oblíbené Yasmíny Rezy. Reza vynalézávě předvádí tři možné varianty jednoho zpackaného večera dvou manželských párů.

V žánru muzikálu se znovu objeví i již zmíněný „otec všech klasiků“ William Shakespeare, neboť americký muzikál **Kiss me, Kate** je přímo inspirován jeho komedií Zkrocení zlé ženy. V obou hrách vystupuje nezkrotná Kateřina, kterou přeci jen nakonec někdo zkrotí. Její příběh nebude režírovat nikdo jiný než také jedna Kateřina – Kateřina Dušková, která byla za loňskou sezónu ověněna pardubickou diváckou cenou za komedii Mezi nebem a zemí. Můžete se tedy již nyní těšit na oblíbený a energický muzikál, který jste dosud v Pardubicích neměli možnost vidět!

Druhým režisérem, který do Pardubic v této sezóně zavítá pracovní poprvé, bude Filip Nuckolls. Pustí se do poměrně náročného režijního úkolu, když na jeviště přivede jednu z nejlepších německých her 20. století, opus Martina Sperry **Lovecké scény z Dolního Bavorska**. Titul dnes aktuálně ožívá především pro své dnes velmi živé téma vrozené xenofobie v nás a pro téma jinakosti, odlišnosti menšiny od mocné většiny.

Divadelní sezóna pak vyvrcholí na scéně Městského divadla novou původní hrou režiséra Petra Novotného **Rasputin**. Osud této významné postavy nejen ruských dějin Petra Novotného uhranul natolik, že několik let nosil v hlavě tento námět, až nakonec nazrála správná doba k tomu, aby o ní skutečně napsal divadelní hru a pokusil se skrze ni magický svět Rasputina převést na jeviště. Po tomto přiblížení celkových osmi inscenací mám v sobě nyní živý pocit, doslova „živý obraz“, že se máte skutečně na co těšit, neboť vás čeká především pestrá a atraktivní divadelní sezóna! Užijte si ji!

ZdJ

DRAMATURG Z. JANÁL, FOTO J. SEJKORA

VYHRAJTE VSTUPENKY NA LIMONÁDNIKA NA KUŇCE

Na konci května se herci opět po roce přestěhují na víkendy na vyhlídku pod hradem, kde letos odehrají reprízy kultovní westernové parodie **Limonádový Joe** a novinku v podobě romantického pohádkového příběhu o lásce **Krása a zvíře**.

Při této příležitosti jsme se opět po čase rozhodli uspořádat **soutěž Najdi pět rozdílů**, jejíž vylosovaný výherce získá dvě vstupenky na pardubickou plenérovou verzi Limonádníka ve čtvrtek 26. května od 20.30 hodin.

Pokud máte rádi známé songy jako Whisky, to je moje gusto či Když v baru houstne dým a chcete se dosyta nasmát, zajděte si do předprodeje pro vstupenky (místa velmi rychle mizí), anebo navštivte naše internetové stránky www.vcd.cz, kde pod ikonou SOUTĚŽ naleznete dvě téměř identické fotografie, na nichž najdete pět rozdílů. Ze správných odpovědí vylosujeme jednoho šťastného, který od nás získá dvě slibované vstupenky. Hodně štěstí! RaS

J. ONDRUŠKOVÁ JAKO TORMADO LOU, FOTO J. FAUKNER

PODRUHÉ OTEVŘEME ZÁKULISÍ NAŠIM NEJMLADŠÍM DIVÁKŮM

Zatímco náš Limonádový Joe bude odpoledne v sobotu 28. května odpovídat, popíjet Kolaloku a ladit svůj tenorový hlas na večerní představení na Kunětické hoře, Městské divadlo se ve 13.00 hodin otevře dětem, pro které připravujeme mimořádný **Dětský den otevřených dveří**, v rámci něhož budou mít malí divadelní nadšenci možnost prožít odpoledne plné zábavy a aktivit spojených s kouzelným světem divadla. „Pro naše nejmladší diváky jsme přichystali zajímavou a také trochu dobrodružnou trasu divadlem s několika stanovišti, na nichž budou plnit úkoly, které jim nuncenou formou představí jednotlivé divadelní profese.

Celá prohlídka zákulisí bude zakončena u fotokoutku, kde si naši dětská návštěvníci budou moci pořídit malou vzpomínku v podobě veselé fotky s rekvizitou či v kostýmu. Během tohoto zábavného odpoledne se také děti dozvědí, co pro ně divadlo na podzim plánuje a na které konkrétní pohádky se mohou těšit, pokud si pořídí Pohádkové předplatné na nadcházející sezonu,“ láká Iva Králová z obchodního oddělení. Z organizačních důvodů zájemce prosíme o včasné zajištění vstupenek v předprodeji divadla. Cena vstupenky činí 40 Kč. Prohlídky budou začínat po 20 minutách ve foyer divadla, kapacita skupin bude 20 osob. RaS

PŘI LOŇSKÉM DĚTSKÉM DNI OTEVŘENÝCH DVEŘÍ SE ŘEDITELSKÝ SALÓNEK ZMĚNIL V RÁJ REKVIZIT.

DĚTMI NEJOBLIBENĚJŠÍ BYL A ASI I BUDE FOTOKOUTEK S PŘIPRAVENÝMI KOSTÝMY NA VYZKOUŠENÍ. FOTO J. SEJKORA

REŽISÉRKA SIMONA NYITRAYOVÁ POŠLE DIVÁKŮM POLIBEK

REŽISÉRKA S. NYITRAYOVÁ

Poslední letošní scénické čtení z cyklu INprojekty (Malé inscenační projekty světových noviniek) představí v pondělí 9. května vůbec poprvé českému publiku současného nizozemského herce, režiséra, překladatele, prozaika a především úspěšného dramatika Gera Thijsa. Českou premiéru autorovy nejnovější hry Políbek z roku 2011, která byla uvedena nejen v několika evropských zemích, ale například i v Argentíně, pro vás spolu s herci připraví mladá slovenská režisérka SIMONA NYITRAYOVÁ. Nejen jí, ale i další sympatické mladé dámě – překladatelce Lucii Gajdošové – budete moci po představení během tradiční besedy klást svoje dotazy, ale ještě před tím nabízním ty naše...

Simono, obligátní otázka: Proč právě Políbek Gera Thijsa? Čím může být hra přitažlivá pro diváky?
Súčasných skvelých hier je veľa, mám pocit, že je

dnes pôvodná dráma dobre podporovaná. A i keď Ger Thijs nepatrí už k najmladším autorom, je hra Políbek napísaná sviežo a ponúka nový pohľad na aktuálne, ale tiež stále sa vracajúce témy. Verím, že divákov zaujme striedmy a zrozumiteľný jazyk hry, citlivé podanie bolestivých i groteskných situácií, ktorým sa zrejme v živote nevyhne žiadny človek.

Ve hře Políbek dochází k setkání dvou lidí – Muže a Ženy. Proč působí toto nečekané setkání dvou neznámých téměř osudově?

Postavy tejto hry majú vyše 50 rokov, akoby už všetko podstatné zažili a netušia, kam teraz nasmerovať svoj život. Čomu sa venovať. Na čom ešte záleží. Čo je to láska. Aký je zmysel života. Aký je zmysel ich života.

Týchto dvoch ľudí, naše postavy bez mena, vidím pred sebou z mäsa a kostí. Chápe ich a držím im palce. Stretli sa náhodou v lese, zistili, že sa majú

o čom porozprávať a že sa obaja veľmi potrebujú rozprávať. Ale čo im ich rozhovor prinesie? Hľadajú niekde spásu, ale ako bude vyzeráť, až nastane? A dokážu ju prijať?

Držím im palce. Najťažšie v živote je podľa mňa zmieriť sa sám so sebou, odpustiť si a mať sa rád.

Jak ses k holandskému autorovi, potažmo priamo k jeho hre, dostala? Znáš súčasnou nizozemskou dramatikou?

Holandskú drámu bohužiaľ nepoznám tak, ako by som chcela. Hru Polibek mi odporučil Zdeněk Janál a som mu veľmi vďačná za zoznámenie s textom Gera Hija.

Máš skúsenosti s divadelní formou scénického čtení?

Režirovala som niekoľko scénických čítaní, naposledy to bola hra od maďarskej autorky Katalin Thuróczy s názvom Cimrman v Maďarsku. Toto čítanie prebehlo v Mestskom divadle v Zlíne. Forma scénického čítania má pre mňa veľké čaro predovšetkým z hľadiska oboznamovania sa s novými autormi, novými kontextami a v mojom prípade i s novými hereckými súborami. Divák má možnosť spoznať nové hry a autorov, ktorí sú v našich krajinách zatiaľ menej známi.

Jaká témata jsou ti jako režisérce a autorce blízka? Zaujal mě například tvůj zájem o anglickou spisovatelku Charlotte Brontëovou – pro Český rozhlas jsi napsala hru o životě této spisovatelky Vítř ze Slatin a v Těšínském divadle režirovala svoji adaptaci Jany Eyrové.

Veľmi rada pracujem na adaptáciách románov či poviedok – rada tieto adaptácie píšem a následne prevádzdam do scénickej podoby. Oslovujú ma témy nečakaných hrdinov a vyrovnávanie sa so sebou samým, so svojimi schopnosťami i chybami – ako v prípade Jane Eyrovej v Těšínskom divadle, hry Istvána Tasnádiho s názvom Cyber Cyrano (režirovala som ju v Bratislave v Divadle Aréna) alebo Štúdie v červenej v Divadle Polárka v Brne (s výsledným názvom Sherlock Holmes Explosion).

Na čem a kde pracuješ nyní? Jaké máš plány do budoucna?

Práve v tejto chvíli režirujem v Divadle Šumperk adaptáciu rozprávky od Winsora McCaya Malý Nemo v Krajíně snů a píšem pôvodnú rozprávku pre Český rozhlas Brno. Do budúcnosti mám zatiaľ viac plánov, uvidím, ktorý napokon bude ten pravý.

Režii a dramaturgii jsi studovala jednak „doma“ v Bratislavě, ale také u nás na Janáčkově akademii múzických umění v Brně. Co tě přivedlo do ČR?

Na JAMU som prišla ako študentka bratislavskej Vysokej školy múzických umení v rámci výmenného

programu Erasmus. Po úspešnej študentskej inscenácii Všechny hranice (adaptácia poviedky Leopolda Laholu) som sa rozhodla skúsiť prijímacie konanie na magisterský stupeň v odbore činoherná réžia, ktoré pre mňa dopadlo úspešne. Práve vďaka štúdiu na JAMU sa dnes zrejme lepšie orientujem i pohybujem v kontexte českého divadla.

Dočetla jsem se, že se věnuješ práci s dětmi a dramaterapii s mentálně postiženými. Krom toho jsi spoluzakladatelkou občanského sdružení Angelikum v Brně, které se mimo jiné zabývá bezdomoveckým divadlem. Můžeš o tom říct něco bližšího?

Vždy ma zaujímali presahy divadla – na gymnáziu sme s kamarátmi založili študentský divadelný spolok, dramaterapiu robím s mentálne postihnutými mladými ľuďmi v Komárne, mojom domovskom meste, v rámci miestnej charity. V literárno-dramatických odboroch základných umeleckých škôl som začala vyučovať už v Bratislave a rada sa tejto činnosti venujem dodnes. Deti majú nádhernú predstavivosť, práca s nimi je radosť. Divadlo s ľuďmi bez domova bolo pre mňa obrovskou a neoceniteľnou skúsenosťou, spoznala som pri ňom ľudí, ktorí sa stali mojimi priateľmi. Napriek ich zlej sociálnej situácii sú ochotní nevzdať sa a bojovať.

Popri týchto aktivitách ešte prekladám z anglického jazyka (v nakladateľstve JAMU mi vyšli dve publikácie: Teória adaptácie a Blízkosť performance), venujem sa ochotníckemu divadlu pre dospelých (Divadlo SCHOD) a vediem herecké workshopy pre dospelých. V našom povolaní sa musí človek obracať! (SMÍCH) A hlavne, sú to všetko nádherné tvorivé činnosti, ktoré ma neustále posúvajú dopredu, a som vďačná za možnosť venovať sa im.

AnH

sponzor pořadu:

PREMIÉROVÉ MOMENTKY

Říká se, že dvakrát nevstoupíš do téže řeky, ale u divadla je všechno možné. Romana Chvalová s Alexandrem Postlerem tak učinili při zkoušení komedie kanadské autorky Michele Riml **Sexy prádlo**, neboť hru pod režijním vedením Adama Doležala nejprve nastudovali jako scénické čtení, po dvou letech se k textu vrátili a v sobotu 9. dubna ho na Malé scéně znovu uvedli už jako plnohodnotnou inscenaci. A návrat to byl povedený, premiéroví diváci se náramně bavili a představení, v němž se většina přítomných určitě našla, jen chválili! Na Malé scéně vznikl divácký hit, který byste si neměli nechat ujít...

RaS

A. POSTLER A R. CHVALOVÁ JAKO MANŽELSKÝ PÁR HENRY A ALICE, FOTO J. FAUKNER

SPOKOJENÍ ALEXANDR POSTLER A ROMANA CHVALOVÁ PŘI ZÁVĚREČNĚ DĚKOVAČCE.

S NADŠENÍM TLESKALY I PŘEKLADATELKA HRY JITKA SLOUPOVÁ A LÍDA MECERODOVÁ, MATKA DRAMATURGYNĚ ANNY HLAVÁČKOVÉ.

PREMIÉROVOU NERVOZITU REŽISÉRA ADAMA DOLEŽALA ODVÁLY AŽ KLADNÉ REAKCE DIVÁKŮ A POCHVALA PARTNERKY.

ROMANĚ CHVALOVÉ V DIVADELNÍM KLUBU GRATULOVALI EKONOMICKÝ NÁMĚSTEK DIVADLA BOHUMIL KOS I JINDRA JANOUŠKOVÁ.

TAKÉ ANIČKA HLAVÁČKOVÁ SI V KLUBU VYSLECHLA SLOVA CHVÁLY, KTERÁ V PŘÍPADĚ RENOMOVANÉ PŘEKLADATELKY JITKY SLOUPOVÉ TĚŠILA O TO VÍCI.

LEXA POSTLER SI KOMORNÍ, TĚMĚŘ RODINNOU OSLAVU UŽÍVAL S MANŽELKOU MARKĚTOU A LÁDOU ŠPÍNĚREM. FOTO JIŘÍ SEJKORA

ROMANA CHVALOVÁ A LEXA POSTLER V SEXY PRÁDLE

FOTO J. FAUKNER

Většinou se mi nepovede udělat exkluzivní rozhovor přímo po premiéře. Ani tentokrát se mi to nepovedlo. S ROMANOU, LEXOU a diktafonem jsme si totiž nakonec povídali až během oslav po druhé premiéře, která byla vlastně první reprízou. Nejdřív jsme si říkali, že si pomalu už ani nemáme co říct a že to snad za nás řekly ty premiéry, ale nakonec jsme přeci jen našli společnou řeč...

Necítíte se po šesti týdnech intenzivního zkoušení už jako manželé po pětadvaceti letech?

Lexa: Po šesti týdnech? Tss! My už se tak cítíme dávno, víd', Romano? (SMÍCH) Hrajeme spolu v jednom divadle už roky! A kromě toho, když jsem před jednadvaceti lety přišel sem do angažmá, Romana se mi moc líbila. I teď je mi s ní dobře, a když tak nad tím přemýšlím, klidně by mohla být mojí manželkou! (SMÍCH)

Romana: (SMÍCH) S Lexou máme takový rodinný vztah už léta a těch šest týdnů na tom vůbec nic nezměnilo.

A co vaši partneri? Jak snášeli zkoušení Sexy prádla?

Lexa: Můj partner to kvitoval! (SMÍCH)

Romana: (SMÍCH) Na to nemůžu nic říct.

Lexa: Chtěl jsem, aby mi manželka četla Romaninu roli. Ale to samozřejmě nešlo bez toho, aby nezjistila,

oč ve hře jde. Ty problémy, které se v ní řeší...

Romana: (SKOČÍ LEXOVI DO ŘEČI) Vy nemáte sex?! (SMÍCH)

Lexa: (SMÍCH) Née, víš, jak to myslím! Najednou jsem se učil něco, co je živé. Lekl jsem se toho a nechtěl jsem, aby mi to četla. Mít to na talíři v divadle i doma! Hrůza! (SMÍCH)

Romana: Člověk nemusí stát nutně před rozvodem, aby pochopil, o čem hrajeme. Ve hře je spousta situací, které v partnerském vztahu většina z nás běžně zažívá a řeší.

Jak se vám pak hraje, když víte, že váš protějšek sedí v hledišti?

Lexa: Dobře, protože vím, že moje žena je inteligentní a navíc mi fandí.

Romana: Lexa má výhodu, já mám totiž trauma z každého rodinného příslušníka. Když tam někdo z nich je, jsem vždycky hrozně nervózní.

Když jste před dvěma lety zkoušeli *Sexy prádlo* jako scénické čtení, napadlo vás tenkrát, že by z něj později mohla vzniknout plnohodnotná inscenace?

Lexa: Já osobně jsem po tom toužil. Přál jsem si, abychom si to ještě zahráli.

Romana: Napadlo mě, že by to bylo pěkné, ale jak jsem většinou velký optimista, tentokrát jsem si říkala, že možná není dobré dvakrát vstoupit do jedné řeky. Scénické čtení jsme tehdy nazkoušeli během čtyř zkoušek s takovou lehkostí a uvolňujícím pocitem „že o nic nejde“. A teď najednou přišla velká zodpovědnost...

Co pro vás bylo na celé práci nejtěžší? Není nepříjemné sdělovat na scéně některé takřka intimní věci?

Romana: S tím bych měla asi problém ve dvaceti. Ve svém věku už se tím spíš bavím, možná je to i malá „psychoterapie“. (SMÍCH) Na zkouškách byla bezvadná atmosféra, nemusela jsem mít v hlavě takovou tu kontrolku – jsem trapná – a to bylo krásně osvobozující. Nejtěžší teď asi bude vylézt před diváky a mít tu spontánnost, co byla na zkouškách. To bude ještě běh na dlouhou trať! (SMÍCH)

Lexa: Ano, souhlasím s Romanou, tohle představení totiž hodně dotváří sám divák.

Přestože tuším, jaká bude odpověď, chci se zeptat: Jak se vám pracovalo s režisérem

Adamem Doležalem?

Lexa: Mně se s Adamem pracovalo moc dobře. Hlavně protože jeho vždy zajímalo, co můžeme k tématu říct my – interpreti. Ne s každým režisérem vzniká takový dialog.

Romana: Jsem ve věku, kdy už potřebuji laskavé a hodné režiséry, a proto jsem byla moc ráda, že můžu pracovat právě s Adamem. Třeba někdy přišel s určitou představou o tom, jak by daná situace měla vypadat. Když ale zjistil, že máme jiný názor, dokázal na něj přistoupit a respektoval nás. Věděl, že to z naší pozice – věku a životních zkušeností – můžeme cítit jinak. Spoustu let jsem se necítila během zkoušení takhle svobodně. A i kdyby byly názory na představení záporné, budu na tuhle práci vždycky ráda vzpomínat.

Jaké jsou vaše „popremiérové“ pocity? Je to trochu úleva, když jste si už několikrát mohli vyzkoušet, jak funguje *Sexy prádlo* s diváky?

Lexa: Pro nás teď začíná další etapa práce na inscenaci, takže žádnou velkou úlevu necítím.

Romana: Úleva přišla, obrovská!!! Ale jen na pár hodin. (SMÍCH) Ráno zase nastoupí zodpovědnost, obava, jak to půjde dál. Dneska byli perfektní diváci, ale příště se můžeme třeba dočkat hrobového ticha. A mimochodem – vy dva s Adamem jste nás na zkouškách pěkně zmlsali, byli jste skvělé publikum!

AnH

FOTO J. FAUKNER

JEJICH PODPORU POTŘEBUJEME A DĚKUJEME ZA NI!

Velice nás těší, že se už delší dobu můžeme opírat o tak silnou a významnou společnost, která stejně jako Východočeské divadlo přesahuje hranice našeho regionu. Dalším společným jmenovatelem, byť v přeneseném slova smyslu, je, že jak divadlo, tak náš štědrý donátor rozdávají lidem ve svém okolí tolik potřebnou energii. Společností, které bychom tentokrát chtěli vyjádřit dík, jsou **ELEKTRÁRNÝ OPATOVICE**, v jejímž čele stojí výkonný ředitel **ING. VÁCLAV PAŠEK, PH.D.**

Pane řediteli, mohl byste blíže představit společnost Elektrárny Opatovice?

Naše společnost patří mezi přední dodavatele energií v ČR. Kogeneračně u nás vyrábíme elektřinu a teplo, v přímé souvislosti s nimi pak ještě takzvané vedlejší energetické produkty, které jsou využívány při stavbách cest, protipovodňových hrází apod. Díky ideálnímu postavení mezi dvěma krajskými městy dodáváme teplo 60 tisícům domácností v Hradci Králové, Pardubicích, Chrudimi a dalším okolním obcím. Tím patříme mezi nejvýznamnější energetické společnosti v ČR.

Jakou má opatovická elektrárna historii? A jak hledí do budoucnosti?

Historii má dlouhou a pestrou. Základní stavební kámen byl položen v létě 1957 a po 3 letech, v roce 1960 bylo v provozu všech 6 bloků. Důležitým milníkem byla teplofikace Hradce Králové v roce 1974 a následně i Pardubic v roce 1977. Do budoucnosti hledíme s péčí řádného hospodáře. Vzhledem k tomu, že letos dokončujeme Ekologický program, který díky investici 2,7 mld. korun zásadně sníží emise a zefektivní výrobu, dá se říci, že jdeme budoucnosti naproti. Chceme tu být i pro další generace našich odběratelů, a to jako ekonomicky i ekologicky nejvýhodnější dodavatel.

Divadlo podporujete už více než deset let. Co vás k tomuto rozhodnutí vedlo?

Dlouhodobě se snažíme profilovat jako sociálně odpovědná firma, ročně rozdělujeme miliony korun na podporu projektů v různých oblastech, kulturu nevyjímáme. Partnerství s VCD je historické, zpětně jsme rádi, že jsme v dobách, kdy VCD potřebovalo silného partnera, mohli pomoci. Divadlo má v Pardubicích dlouhou tradici a byla by škoda ji neposouvat dále.

Co za svou pomoc na oplátku získáváte od Východočeského divadla?

Především toto partnerství naplňuje sociální odpovědnost, o které jsem mluvil. Kromě toho máme možnost využívat reklamní prostor a samozřejmě i navštěvovat vaše představení. Kromě toho je samo o sobě prestižní být hlavním partnerem takové instituce, jakou VCD bezpochyby je.

Předpokládám tedy, že máte kladný vztah ke kultuře. Co obecně vás z kultury v poslední době nadchlo?

V letošním roce jsem zvědavý především na 700. výročí narození Karla IV., respektive akce s tímto jubileem spojené.

Když se podíváte na repertoár Východočeského divadla, co by vás lákalo ke zhlédnutí?

Nabídka je zajímavá a pestrá, ale říct jen jedno představení mi nepřijde fér. Určitě by to ale byla některá z komedií.

Nemalou částkou přispíváte i na GRAND Festival smíchu. Je místo pro legraci a zábavu i ve vaší společnosti?

Určitě ano. Jak je známo, smích léčí a věřte mi, že i v našem odvětví je prostor na smích a legraci.

Doufám, že nám společně úsměvy na tváři vydrží ještě hodně dlouho. Děkuji za rozhovor.

RaS

HEREC HERCI

ANEB VŠECHNO, CO JSTE KDY CHTĚLI VĚDĚT, ALE BÁLI JSTE SE ZEPTAT...

Jindra Janoušková si ke svému rozhovoru vybrala dlouholetého kolegu MARTINA MEJZLÍKA. Zatímco na jevišti si ti dva řekli už ledacos, v civilu spolu za čtvrt století prohodili sotva jednu větu ročně. Co na sebe prozradí jeden z nejoblíbenějších a zároveň nejmlčenlivějších pardubických herců? **AnH**

M. MEJZLÍK S J. JANOUŠKOVOU V ZOJČINĚ BYTĚ, FOTO R. ŠTASTNÝ

Jindra: Martine, víš, co jsem si uvědomila? Už tolik let jsme kolegové a nikdy jsme si pořádně nepopovídali. Za celých pětadvacet let jsme si řekli možná tak dvacet vět! (SMÍCH)

Martin: Vždyť víš, že já toho moc nenamluvím. (SMÍCH)

Jindra: Jak ty ses vůbec dostal k divadlu?

Martin: Vlastně ani nevím, jak to přišlo. Nejspíš na popud maminky, která mě k němu vedla už odmala. Když jsme byli s bráchou na základce, přihlásila nás oba do dramafáku. Po střední škole – stavební průmyslovce – jsem moc nevěděl, co se sebou. Během studia jsem totiž zjistil, že to nebude „to pravý vořechový“... A tak jsem po maturitě z betonu zkusil uměleckou školu. (SMÍCH)

Jindra: Dostal ses napoprvé?

Martin: Ne, až napotřetí. To jsem ještě nikam nechvátal, rodiče mě živili, takže nebylo kam spěchat. (SMÍCH) I když – na svou obhajobu – už tehdy jsem chodil do práce a přispíval na domácnost.

Jindra: Původně jsi byl ale spíš sportovec, ne?

Martin: Sportem bych se neužíval. Zas tak výjimečný jsem nebyl, abych se mohl stát vrcholovým sportovcem.

Jindra: A jak sportuješ teď?

Martin: Teď se tak nějak udržuju, úplně bez pohybu bych asi být nemohl. Samozřejmě už to nejde v takové míře jako dřív, což mě trochu mrzí, ale to se nedá nic dělat.

Jindra: Rozhodně jsi na tom mnohem líp než většina lidí. Navíc bych řekla, že třeba na rozdíl ode mě

dost dbáš na životosprávu, chodíš do zdravé jídelny, kde jsem já v životě nebyla... (SMÍCH)

Martin: To mě tak spíš donutily okolnosti a zdravotní problémy. V určitém věku si prostě člověk uvědomí, že už nejde všechno jen samo a že musí udělat něco proto, aby se cítil dobře.

Jindra: Takže ti to chutná?

Martin: No, jasně že ne úplně vždycky. (SMÍCH) Ale většinou ano, a hlavně mi pak není těžko a cítím se celkově líp. Sportovat ani hrát divadlo se totiž s plným žaludkem nedá.

Jindra: Máš během dne nějaký rituál? Třeba šlofika po obědě nebo něco takového?

Martin: Ani ne. Člověk se většinou musí přizpůsobit rytmu rodiny, však to znáš. Ale je pravda, že i doktorka mi radí, abych si vždycky našel nějakou chvilku jen pro sebe – šel si zaběhat nebo se jen projít, projet na kole. Pak si dám sprchu a třeba pivo. Párkrát do týdne si takhle dopřeju chvíli sám na sebe, vyčistím si hlavu.

Jindra: Je potřeba sem tam nechat vyplavit hormony štěstí...

Martin: Když mluvím o tom štěstí, někde jsem slyšel, že štěstí je vlastně čas. Tvůj čas, který nějak trávíš. A pokud máš všechny ty věci, které dnes považujeme za samozřejmost – práci, rodinu, kde bydlet, co jíst, nejsi vážně nemocná – máš čas, který nějak naplňuješ. Já jsem těch posledních 17 let času, co jsem ženatý, nejvíc věnoval rodině a myslím, že to tak bylo správně a mělo to pro mě největší smysl. Samozřejmě že šťastnější chvíle se najde i v práci, →

když je tvůrčí, smysluplná a zároveň pohodová jako třeba nedávno s režisérem Břetislavem Rychlíkem při přípravě Konce masopustu. Vždy jde zkrátka o to, aby ses právě v tom daném čase ty sama cítila dobře.

Jindra: Mně se poslední dobou zdá, že ten čas hrozně utíká. A čím dál častěji mívám pocit, že jím mrhám – třeba jedu nakoupit a strávím tam tři hodiny svého života, které jsem mohla věnovat něčemu užitečnějšímu.

Martin: Lidi dělají i větší blbosti – prosedí ten čas v hospodě nebo u počítače. Já se teď snažím být co nejvíc s rodinou a se svými dětmi, dokud mě ještě aspoň trochu potřebují.

Jindra: Oni ti to potom vrátí!

Martin: No, to už není tak jistý... (SMÍCH)

J. JANOUŠKOVÁ S M. MEJZLÍKEM V MEFISTOVI, FOTO L. FORMÁNEK

Zpívání v dešti pro Eričku Beranovou

Východočeské divadlo se znovu spojilo s **Národní radou osob se zdravotním postižením ČR**, na jejíž popud pořádá benefiční představení muzikálu **Zpívání v dešti**, které se uskuteční v pátek 6. května od 19.00 hodin v Městském divadle. „Žátitu nad představením, konaným v rámci

III. ročníku akce s názvem Přístupné divadlo, převzal Pavel Šotola, člen Rady Pardubického kraje zodpovědný za sociální věci a neziskový sektor, který charitativní večer zahájí spolu s předsedou NRZP ČR Václavem Krásou,“ říká Radka Svatošová, vedoucí Poradny NRZP ČR v Pardubicích.

Výtěžek z představení, po jehož skončení proběhne ve foyer krátké společenské setkání, bude v plné výši poskytnut na léčbu, léky a terapie pro tříletou **Eričku Beranovou**, která je postižena postvaccinační encefalopatií. Muzikál **Zpívání v dešti** vychází z hollywoodské klasiky – filmu *Singin' in the Rain* z roku 1952 s Debbie Reynoldsovou, Donaldem O'Connorem a Genem Kellym. Kromě známé písně *Singin' in the Rain* nabízí další skvělé melodie a především úchvatné stepařské kreace. Je typickým rodinným muzikálem, který potěší a pobaví diváky všech věkových kategorií. Pardubická verze světznámého muzikálu s Martinou Sikorovou, Josefem Pejchalem a Janem Musilem v hlavních rolích se dvakrát stala divácky nejúspěšnější inscenací roku, a přestože premiéra „Zpívání“ v režii Petra Novotného se v Pardubicích konala už v roce 2012, na nezájem diváků si stále nemůže stěžovat!

RaS

M. SIKOROVÁ A TANEČNÍ COMPANY VE ZPÍVÁNÍ V DEŠTI, FOTO M. KLÍMA

NAVŽDY NÁS OPUSTIL JAN VOCÁSEK

V neděli 10. dubna jsme se vzbudili s příjemným pocitem po zdařilé premiéře na komorní scéně, ten však nevydržel dlouho, neboť nás hluboce zasáhla zpráva o úmrtí dlouholetého člena Východočeského divadla **Jana Vocáška**.

Honza se narodil v roce 1953 v Praze do rodiny provozovatelů pouťových atrakcí, rodinné tradici se ale věnoval jen velmi krátce a hned po škole v roce 1970 nastoupil jako technik do Východočeského divadla. Během let se vypracoval na vedoucího jevištní techniky. Nezůstal však jen za divadelní oponou, pro svou muzikálnost, výřečnost a přirozený projev byl často obsazován do malých hereckých rolí. Při příležitosti 100. výročí otevření historické budovy divadla obdržel stříbrnou pamětní medaili. Divadlo, kterému věnoval celý svůj život, opustil až kvůli vážnému úrazu v roce 2011.

Honzo, budeš nám chybět!

RaS

J. VOCÁSEK (VPRAVO) S A. POSTLEREM
A Z. RUMPIKEM V MY FAIR LADY,
FOTO M. KLÍMA

Za bigbeatem na Malou scénu

Druhý večer letošního cyklu hudebních pořadů agentury **Pardubický bigbeat** **včera a dnes**, který se uskuteční 26. května na Malé scéně, organizátoři nazvali **Po proudu i vlastní cestou**, tak se totiž rozhodly jít kapely **NuBa** a **JetBeat**. NuBa je východočeská skupina, která vznikla na podzim roku 2014. Repertoár má postaven na vlastní tvorbě plně neotřelých hudebních nápadů, její alternativní přístup k muzice s trochou nadsázky a humoru dokáže vždy vytvořit dobrou náladu. Muzikanti sami o sobě říkají: „Naše hudba je reálná a nesnaží se být dokonalá, protože je živá. Co dodat? NuBa není NuDa!“ Druhá část večera bude patřit známé pardubické revivalové sestavě **JetBeat** zaměřující se na období 60. a 70. let minulého století. V klasickém obsazení kytara, basová kytara, klávesy a bicí se hudebníci vydají proti běhu času a zahrájí rockové hity Beatles, Rolling Stones, Who, Kinks a C.C.R. A poprvé zde představí také vlastní tvorbu.

RaS

NUBA

Ničeho nelitují,

říká Zdena Bittlová

Blíží se derniéra Šťastných dnů, absurdní grotesky, v níž je představitelka hlavní role ZDENA BITTLOVÁ znehybněna a „vsazena“ do stolu, přesto musí upoutat a hodinu a půl udržet pozornost diváků, kteří sedí na Malé scéně takzvaně na dotek. A při této příležitosti jsem poprosila Zdenu o rozhovor. Zašly jsme do nově otevřené kavárny poblíž divadla a povídaly si nejen o této hře, ale i o stárnutí, o věcech, které ji zajímají, o lidech, kteří ji nejvíce ovlivnili. A i když se známe dlouho a často si spolu povídáme, tentokrát mě odzbrojila upřímností a otevřeností...

Před premiérou jste zápasila s obrovským množstvím textu, ale nedávno jste říkala, že kdyby vás někdo v noci probudil a hodil repliku ze hry, hned budete vědět a navázete...

Ano, budu, ale fakt je, že před každým představením si to ještě dvakrát třikrát projdu, protože ten text je mimořádně složitý, neobyčejně komplikovaný a těžký. Někdy zdánlivě nemá logiku, opakuje se s jemnými nuancemi, takže je těžké vědět přesně, v jaké části hry se herec nachází. Ale při představení už mi nedělá žádný problém, už si s tím hraju, už si dokonce můžu hrát i s lidmi.

Stalo se, že jste se takzvaně zacyklila?

Ano, párkrát, ale byly to jenom drobnosti. Jednou jsem vypustila kousek textu, pak jsem si na to vzpomněla, ale už jsem se nevracela, abych nepopletla partnera Martina Mejzlíka, který tam měl mezitím akce. Ale teď se mi to vůbec nestává.

A jak reagují diváci? Jsou vnímaví a jdou s tím textem, nebo ho odmítají? Z některých představení občas i odejdou...

Od začátku jsme počítali s tím, že to nebude pro širokou diváckou veřejnost. Myslím, že dnes na to jdou lidi,

kteří to chtějí vidět. A to je tam pak ticho jako v kostele a při děkovačce mám pocit, že jsou spokojení. Cítím vstřícnost a mám neskromný pocit, že mě mají rádi. Byla jsem ráda, když jsme se s ředitelem domluvili, že se hra nebude přenášet do další sezóny. Chtěla jsem, aby se to nasazovalo aspoň třikrát v měsíci a odehrálo v rámci této sezóny. Asi na třetí repríze byla mladá dívka, která mi poslala kytku, při děkovačce stála a byla dojatá. Záleží na každém, do jaké míry je citlivý nebo jak si k textu najde cestu. A jak je ochotný se tím zabývat, zamyslet se nad životem.

Cítíte, že se diváci v tématu hry nacházejí?

Cítím. Stalo se mi, že jsem šla v zimě ráno na procházku se psem a vyběhla za mnou paní v noční košili, přes kterou si dala bundu, a říkala: „Nezlobte se, že vás obtěžuju, ale musím vám říct, že s manželem jsme byli hrou velmi zasaženi...“ Takových ohlasů jsem zaznamenala několik, občas mi diváci říkají, že podobný problém prožívají. A pak mi jedna paní třeba řekla: „Já to žiju, proč bych na to chodila do divadla?“ Záleží na každém divákovi. Není to snadno stravitelný text a vím, že pardubický divák má raději lehčí žánr, chce si v divadle spíš odpočinout. A nikomu to samozřejmě nevyčítám. Já jsem s tím do toho

šla, že se to nebude líbit všem, a je to v pořádku. Možná mi to nebudete věřit, ale já divadlo nehraju, abych lidi ohromila nebo abych byla v Pardubicích populární. Hraju ho pro svou terapii, což mi tahle inscenace bohatě dopřává. A ráda zkusím nové věci. Ráda se pouštím do projektů, pokud za to stojí, i když vím, že budou mít krátký život jako teď Šťastné dny.

Podobný případ byly Trójančky nebo třeba i Medea, i když zde byl jiný důvod, že se to hrálo málo, stála za tím spolupráce s Komorní filharmonií Pardubice, která měla jiné závazky. Na začátku jsem na to ale byla upozorněná, že to bude mít šest repríz, s tím jsem do toho šla a stálo mi to za to. A vidíte, jak je osud nespravedlivý, kdo dnes zná skladatele Bendu, autora hudby? Jenom úzký okruh lidí, co se tím zabývají. A přitom je to tak nádherná hudba, já jsem byla vysloveně unešená.

Když jste zkoušela hru s režisérem, který byl mnohem mladší než vy...

... o dvě generace mladší...

... měli jste na něco diametrálně odlišné názory? Ne. Nikdy.

Nechyběla mu životní zkušenost, že si ty věci neoddíl?

To nevím. Ale byl velmi připravený, a dokonce mi vysvětlil některé věci, kterým jsem nerozuměla. Je tam jedna taková pasáž, o stárnutí. I když není rozdílu mezi tímto okamžikem a následujícím, přece jenom ubíhá čas. Všem. Já si uvědomuji, že jsem si jako mladá vůbec nepřipouštěla, že zestárnu.

Taky cítíte, že se rok stále víc zkracuje?

A jak! A počkejte, až budete v mém věku! To je takový fofr! Někde jsem četla, že je to tím, že jsme pomalejší a všechno nám déle trvá, tak za stejný čas je i méně zážitků... Je to samozřejmě relativní, protože čas je stále stejný... (SMÍCH) Pamatuju se jako dítě, co to bylo za dobu, než přijdou prázdniny nebo než budou Vánoce. To se nedalo vydržet. Co to trvalo, než mi bylo patnáct a já jsem dostala legitku a mohla chodit na všechny filmy. A teď... Je to velký dar, když se člověk dočká stáří v relativním zdraví. Když mi to ještě jakžtakž pálí a třeba si zapamatuju text, i tak obtížný jako Šťastné dny. Zatím mi stáří nevadí. Neříkám, že bych nechtěla být o dvacet let mladší. Ale hrozné je, když je člověk nemohoucí, bezmocný. Kdyby přišel Alzheimer... no, ten člověk je šťastný, ale všichni kolem zoufalí... (SMÍCH) Nechtěla bych to, toho se bojím strašně.

Šťastné dny jsou o partnerech, kteří spolu žijí už dlouho a mají na světě jenom jeden druhého. Využila jste vlastní zkušenost ze soužití se svým partnerem Petrem Hübnerem?

Taky. I ty hádky mezi Winnie a Williem znám. Ale to se stává snad u všech párů, je minimum těch, co jsou bez konfliktů. Taky jsme se s Petrem hádali, o maličkostech, kvůli malichernostem, o tom většina partnerských hádek přece je... Ale na stáří to bylo jiné. Člověk se zklidnil, zmírnil... a říkal si, proč se hádat kvůli maličkostem. Bohužel nám ten klid nebyl dopřán nadlouho. A postavy ve hře se taky měly moc rády. S Petrem jsme se dostali do takové sounáležitosti, jako bychom byli rodní. On ke mně takovým způsobem patřil. Po jeho smrti... vůbec si neumím představit, že by ho nahradil někdo jiný. Neodsuzuju, že si lidé najdou dalšího partnera, třeba i v tomto věku, ale já bych to nemohla. →

FOTO J. VOSTÁŘEK

Po čem toužíte? Co byste ráda dělala? Co chcete zažít, vidět, ochutnat...?

Moje největší touha je přečíst všechny ty knížky, co mám. Obohacuje mě to a přináší potěšení. Dokážu se strašně radovat, když je knížka dobrá. Knižka je opravdu můj nejlepší kamarád. Pamatuju si jedny prázdniny, kdy neustále přšelo. Byli jsme na chalupě, Petr ve stodole zalezlý pod autem a já s knížkou. Pro mě to byly nejkrásnější prázdniny! Tak takhle žiju. A co bych si přála? Abych nebyla nemohoucí a nebyla nikomu na obtíž a aby i ten konec byl milosrdný.

A v divadle? Jsou role, které vás minuly, anebo takové, na které čekáte?

Měla jsem ráda dvě role, ani jednu jsem nedostala, když se to tady hrálo. Ale naučila jsem se, že nemá smysl se kvůli rolím trápit. Já chci dělat s lidmi, co chtějí dělat se mnou. Ničeho nelituji, protože o co jsem přišla, to jsem si všechno zavinila sama, svou povahou, tím, že říkám věci, jak si myslím. Nesnažím se nikomu dostat do přízně. Proč litovat? Takhle to bylo, takhle jsem ten život prožila a takhle jsem si zahrála. Něco bylo bezvadné. Jsem moc ráda, že jsem zkusila s Michaellem Tarantem, musím říct, že mě vždy posunul ještě dál. My jsme si v něčem velmi podobní, on říká, že jsme jakoby z jednoho hnízda...

A další režiséři, kteří pro vás hodně znamenali?

Abych byla spravedlivá, tak František Laurín mi dal krásné role, pěkné příležitosti. Ale především musím vzpo-

menout na tátu (ZDENĚK BITTL, DLOUHOLETÝ REŽISÉR A ŘEDITEL VČD – POZN. RED.), protože jestli něco umím, tak jeho zásluhou. Nikdy mě nechválil, byl na mě vždycky strašně tvrdý, v životě jsem se nedočkala pochvaly. Ale díky tomu jsem vždy šla dál, nikdy jsem si neříkala, to už umím, jsem dobrá. Protože vždycky začínáte znova. S každou rolí můžete na všechno zapomenout a začínáte znova. Jistěže, s technikou po tolika letech už nemám problémy, ale stejně vždy stojíte na začátku... S tátou to nebylo lehké zkoušení, asi jsem si na něj víc dovolovala, protože u nás byla velmi liberální výchova, neměla jsem před rodiči velký respekt. Byli jsme jakoby rovnocenní. Moje máma byla ztělesněním jemnosti, křehkosti, té se velmi nepodobám. Asi mám gen po nějakém dávším předkovi. Táta někdy žertoval, že kdyby maminka nerodila doma, věřil by, že mě v porodnici vyměnili. A často mi vytýkal, že neumím jednat s lidmi diplomaticky, že všem řeknu naplno, co si myslím. Jsem si vědomá, že někdy ublížím lidem, jsem i nespravedlivá, to o sobě vím, ale nejsem zákeřná. Neposílám anonymy, nedonáším a nikdy jsem anonymně nenapadla kolegyně třeba na internetu! To o sobě taky vím.

Čas plynul, vypily jsme kávu, do kavárny vstupovali další lidé, hudba zesílila, přiblížil se čas oběda. A my si povídaly ještě dlouho o všem možném. Ale cítila jsem, že v několika okamžicích, které uplynuly, se stalo cosi zvláštního, dotkly jsme se pravdy, některé vzpomínky vhebnaly slzy do očí. Pro mě to byla zvláštní, neopakovatelná chvíle. JaU

IVO ŽÍDEK NAVRHL NA KUŇKU ZÁMECKOU ZAHRADU

Na Malé scéně ve dvoře v pátek 8. dubna právě začínala veřejná generální zkouška komedie *Sexy prádlo*, když vedle v čalounické dílně režisér Petr Novotný zahajoval předávací poradu nad návrhy scény do pohádkové inscenace *Kráska a zvíře*, kterou v červnu uvedeme na

Kunětické hoře. Scénografii připravil dvorní scénograf Petra Novotného Ivo Židek, jenž poté s technickými složkami divadla detailně probral fungování navržené scény. Už samotné návrhy slibují velkolepou podívanou, takže na Kuňce na viděnou... RaS

VÝKLAD I. ŽÍDKA POZORNĚ SLEDOVALI ŘEDITEL DIVADLA P. DOHNAL I JEVIŠTNÍ MISTR J. VANÍČEK.

SCÉNOGRAFICKÝ NÁVRH PRO AMFITEÁTR NA KUNĚTICKÉ HOŘE.

FOTO R. SMETANA

LÁSKA, RADOST A SMRT V NEJKRÁSNEJŠÍCH MELODIÍCH ITALSKÉ OPERY

9. května se v Městském divadle skuteční slavnostní operní představení nejlepších studentů a absolventů **Konzervatoře Pardubice PUCCINI GALA**. Z díla Giacoma Pucciniho zazní nejprve lyricky laděná jednoaktová opera **Sestra Angelika**. Její děj nás seznámí s osudem Angeliky, mladé ženy vznešeného původu, která byla na popud rodiny umístěna do kláštera, aby zbavila rodinu hanby za to, že porodila nemanželské dítě. Představí se v ní současné i bývalé posluchačky pěveckého oddělení konzervatoře, z nichž mnohé jsou laureátkami cen domácích i mezinárodních soutěží a některé již hostujícími sólistkami profesionálních divadel (Lucie Vagenknechtová, Kristýna Kůstková, Nikola Uramová, Jana Prouzová, Tereza Štěpánková, Eliška Hájková a další).

Ve druhé půli představení zazní orchestrální **Capriccio Sinfonico** pod taktovkou absolventky Jany Mimrové a závěr večera bude patřit nejznámějším a jímavým scénám z Pucciniho slavné opery **Bohéma**. V roli Marcella se představí pedagog konzervatoře a sólista opery v Liberci Jaroslav Patočka a role Rudolfa se zhostí nejúspěšnější absolvent v historii Konzervatoře Pardubice, sólista Operních studií Metropolitní opery v New Yorku a Mnichovské opery, tenorista Petr Nekoranec, který patří k největším talentům světové mladé pěvecké generace.

Představení doprovodí Symfonický orchestr Konzervatoře Pardubice pod taktovkou Tomáše Židka. Scénu a kostýmy vytvořil Tomáš Moravec, režie se ujal Michael Tarant. Hana Medková

P. NEKORANEC, FOTO J. ŠETLÍK

Když němé tuáře promlouvají

A máme tu dalšího mazlíčka! Tentokrát kočíř slečnu, která nyní oblažuje svoji adoptivní rodinu JOSEFA LÁSKU a Elišku Dohnalovou kouzlem svého pubertálního věku. AnH

Summer: Jmenuju se Summer. To zní světově, co? Ale vzniklo to úplně jednoduše – „páníčci“ mě totiž našli v létě. Někdo mě nechal na parkovišti u restaurace v tom největším vedru. Pepa a Eliška si mě vzali domů a pomohli mi do začátků, za což jim teda děkuju, no. Když jsem se trochu rozkoukala, začala jsem s výchovou svých lidských otroků. Je to teda dřina, ale zatím vše zvládají, řekla bych, celkem dobře. Občas je musím trochu usměrnit, protože se chtějí až moc mazlit a já na něžnost zrovna nejsem. Mám taky dost důležitou práci, ráno když slyším budík, jdu „páníčky“ osobně vytáhnout z postele, aby nepřišli pozdě do divadla na zkoušku. Když odejdou z bytu, většinou spím, abych měla dost síly na blbnutí, až se vrátí. I když jim to asi nedávám moc najevo, mám je ráda, jsou to docela hodní lidští otroci.

Děkuju za optání

Já vlastně ani nějak nevím... nedělává mi potíže napsat kamkoli cokoli o čemkoli; tentokrát jsem ale vedle.

Když přijde na to obhájit nějaký svůj počín anebo pochválit počín někoho jiného, když je třeba zprostředkovat laskavému a pozornému čtenáři, potažmo divákovi, svůj osobní postoj a nenápadně mu naznačit, jaký názor je třeba zaujmout, když nezbyvá než v zájmu vyšších principů povýšit

náhodu na záměr, anebo naopak, to všechno se dá okecat.

Ale jak prosím pěkně odargumentovat věk? Jak to navlíknout, aby to všechno vypadalo jako umělecký záměr?

Těžko.

Zejména když se to jednoho dotýká osobně. Tak osobně, až už to ani osobnější nemůže být.

Nezbývá, než nechat to tak a tvářit se jakoby nic. A říkat si, že je to ta jediná spravedlnost.

Anebo si s Jardou Jágrem dokola opakovat, že věk je jenom číslo. Anebo věřit tomu, co mi pravidelně říkávala jedna dívka – to nejlepší teprve přijde. Protože nemá cenu říkat si, co by, kdyby. Tak přijďte za mnou na malou scénu té velké scény, na které jsem devětadvacet let skotačil. Posedíme. Pokecáme. Zazpíváme si. A přijde i pár kamarádů.

Váš Pavel Novotný

Jo a napsal jsem k tomu básničku:

DE FACTO

*De facto jsem celý
jak ta žlutá kečka.
Vošlapaným těle
tazím duši děcka.*

*Rozum často ztratím
jak ponornou řeku,
nebližím se zratím
dospělýmu věku.*

*Co je „larpe diem“?
A co je to svět?
Všechno víduy mi je
jedenáct krát pět!*

← AČKOLI FOTO NENÍ PŘÁVĚ Z NEJAKTUÁLNĚJŠÍCH, NEJLEPE VYSTIHUJE MOJE ROZPOLOŽENÍ, ZPŮSOBENÉ ZMIŇOVANÝMI OKOLNOSTMI...

INTERNATIONAL FESTIVAL
**Jazz
Dance
Open 2016**
SINCE 2004

Východočeské divadlo Pardubice

Středa 1. 6. 2016 – úterý 7. 6. 2016

VÝSTAVY | EXHIBITIONS

XIII. ročník festivalu otevře výstava Evy Tomkové – „VERŠOKRESBY“. Výstava vítězných prací dětské výtvarné soutěže „Kreslíme a malujeme s festivalem 2016“. Foyer divadla, přizemí.

Sobota 4. 6. 2016, 19.00

GALAVEČER | GALAEVENING

Fotografie Evy Stanovské. Mistr světa JAZZ BALLET VALERY, choreografie Valerij Tereshkin (RU, SIBERIA) a Helena Machová (CR) TANEČNÍ DIVADLO HELENY MACHOVÉ (CR) BIJOU CAMARA É GUINEE TOUMBOUI (AFRICA) DANCE GROUP LÉFAMM (NL) DANCE GROUP BEATSLIDERS (NL) THE OGAWA SCHOOL OF JAPANESE TRADITIONAL DANCE (JAP)

Neděle 5. 6. 2016, 17.00

SOUTĚŽNÍ DEN | COMPETITION DAY

Fotografie Evy Stanovské. Udílení Cen mezinárodní poroty a diváků. Dekorování vítězů soutěže „Kreslíme a malujeme s festivalem 2016“. Show Mistra světa JAZZ BALLET VALERY, choreografie Valerij Tereshkin (RU, SIBERIA) a Helena Machová (CR) TANEČNÍ DIVADLO HELENY MACHOVÉ (CR) DANCE GROUP LÉFAMM (NL) DANCE GROUP BEATSLIDERS (NL) SAINT PETERSBURG CONTEMPORARY DANCE THEATRE (RU)

Pondělí 6. 6. 2016, 10.00

DANCESHOW

Zadáno pro školy. Fotografie Evy Stanovské. Mistr světa JAZZ BALLET VALERY, choreografie Valerij Tereshkin (RU, SIBERIA) a Helena Machová (CR) TANEČNÍ DIVADLO HELENY MACHOVÉ (CR) DANCE GROUP LÉFAMM (NL) DANCE GROUP BEATSLIDERS (NL)

Taneční sál Konzervatoře Pardubice

Pondělí 6. 6. 2016, od 14.00

DÍLNY | WORKSHOPS

Výuka pro všechny zájemce bez rozdílu věku a taneční zdatnosti. Lekce lze sledovat jako divák.

Rezervace: +420 776 088 093

14.00–15.10 SARA ELMANITI (NL) – AFRO DANCE | 15.20–16.30 TERU OGAWA (JAP) – JAPANESE TRADITIONAL DANCE | 16.40–17.50 BORIS TERESHKIN (RU, SIBERIA) – URBO JAZZ | 18.00–19.10 ANDREY MAMAEV (RU, SIBERIA) – BROADWAY JAZZ | 19.20–21.30 MARINA ZAPESOCKAYA, VALENTINA VAMBOLT (RU) – DRAMA ACTING IN DANCE PERFORMANCE

Jazztangens Club

Úterý 7. 6. 2016, 20.00

OLGA SERGEYEVA É BORIS TERESHKIN ZPÍVAJÍ JAZZ (RU, SIBERIA).

Večer se koná ve spolupráci festivalu s Jazztangens Club

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK:

**VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
PARDUBICE**

+420 466 616 432
obchod@vcd.cz

JAZZTANGENS CLUB

Jindřišská 698
jazztangens@flx.cz

TICKETPORTAL

www.machovadance.cz
www.vcd.cz

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
 U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
 TELEFON: 466 616 411
 WWW.VCD.CZ
 WWW.FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
 TELEFON: 466 616 432
 466 616 402
 PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 18:00
 PÁTEK 10:00 - 15:30
 E-MAIL: OBCHOD@VCD.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
 TELEFON: 466 616 430

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
 JAROSLAVA KREJČOVÁ
 ČTVRTEK 15:00 - 17:00
 466 616 423
 TELEFON: 602 405 379

RESTAURACE DIVADELNÍ KLUB
 PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 23:00
 PÁTEK 10:00 - 24:00
 SOBOTA 16:00 - 24:00
 NEDĚLE 16:00 - 22:00

PARKOVACÍ DŮM CENTRUM
 ULICE KARLA IV., PARDUBICE
 2 HODINY PARKOVÁNÍ ZDARMA
 PO PŘEDLOŽENÍ VSTUPENKY DO VČD

ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
 ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

Synthesia

Chemie pro budoucnost

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

 EOP ELEKTRÁRNÝ
 OPATOVICE

PRVNÍ HLAVNÍ PARTNER VČD

RWE
 The energy to lead

HLAVNÍ PARTNER VČD

 Chládek & Tintěra
 PARDUBICE
 člen skupiny enteria

 Kooperativa
 VIENNA INSURANCE GROUP

Alukov
 DOTVÁŘÍME DOMOV...

 NADACE
 LENKY A ROMANA
 ŠMIDBERSKÝCH

[jhv - engineering]

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

LOUDA
 AUTO

 deník

 Pardubice
 Český rozhlas

 ZUBR
 PARDUBICKÁ TELEVIZE

 Country
 RADIO

 RADIO
 ČERNÁ
 HORA

TV

Informační server
 WWW.PARDUBICE.CZ

 Radio
 Pohoda
 ROCK & BEAT
 WWW.RADIOPOHODA.NET

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VČD

 ComArr

BARTH MEDIA

 HAK

 P
 CENTRUM

 VCES
 VÝSTAVNÍ CENTRUM PARDUBICE

 MULTI

 Kavárny

era

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ KVĚTEN 2016 PŘIPRAVIL: RADEK SMETANA DESIGN: ALŽBĚTA HARVANOVÁ
 FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: A. POSTLER A R. CHVALOVÁ, SEXY PRÁDLO, FOTO J. FAUKNER